GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

Com els crancs.

Opinió | 04/03/2011 | 14:27

És un greu error pensar que la velocitat és el gran mal a les nostres autopistes,tan a nivell de seguretat...

La darrera ocurrència del senyor Rodríguez Zapatero és prohibir circular a les carreteres espanyoles a més de 110km/h, situant el nostre país a la cua del món en limitació de velocitat.L'argument de la necessitat de consumir menys carburants, juntament al ja clàssic dogma de a menys velocitat menys accidents, són els principals arguments de l'executiu central per prendre aquesta mesura. Però, ambdós arguments són més que qüestionables i qüestionats tècnica i políticament.

Si l'AVE pot circular fins a 350 km/h, o un avió tradicional a 1100 km/h i són mitjans de transports molt segurs es perquè la tecnologia ha avançat prou com per combinar velocitat amb seguretat i, fer-ho cada cop més amb cura pel medi ambient i menor consum energètic.

És un greu error pensar que la velocitat és el gran mal a les nostres autopistes,tan a nivell de seguretat com a nivell de consum energètic.D'entrada el 40% d'accidents es produeixen per distraccions dels conductors. Si tinguéssim millors conductors, millors carreteres-més il•luminades, millor pavimentades, millor senyalitzades etc- i millor parc automobilístic , més segur i menys contaminant, hauríem d'avançar en la direcció contrària, es a dir, augmentant els límits de velocitats de fa 40 anys cap a les nova realitat, i especialment en les carreteres més segures que són les autopistes, que podria ser tranquil•lament de 140km/h.

I la realitat es que els cotxes son avui infinitament més segurs que fa 40 anys quan es va establir el límit de 120 km/h. Les autovies, i especialment les autopistes de peatge, estan en termes millor que llavors i, justament, són les vies afectades per aquesta nova limitació,i els cotxes gràcies a la tecnologia cada cop consumeixen menys carburant amb motors menys contaminant. I segurament la gran assignatura pendent que tenim és formar millor els conductors que accedeixen al carnet de conduir i formar periodicament els que ja el tenim.

Si anem a les conseqüències pràctiques de la mesura, es a dir veure el diferencial de consum energètic d'anar de 120 a 110km/h per autopista es calcula que pot ser només d'un 3 %, que costa 250.000 canviar la senyalització, i que l'estat deixarà de recaptar 3000 milions d'euros en impostos sobre hidrocarburs i transaccions comercials, si ve és cert que pujaran segurament les sancions de trànsit als conductors, que ja amb prou feines circulen a 120km/h per autopistes de 3 o 4 carrils i un únic sentit de la via, s'incrementaran. I en el camp de la seguretat, si tenim en compte que la majoria d'accidents no es produeixen en autopista, i si veiem quina seria la diferència d'accidents d'anar de 120 a 110km/h per autopista segurament estem parlant d'unes conseqüències positives pràcticament nul•les.

Però, hi ha una conseqüència més perversa que va més enllà del debat de la seguretat i l'energia i és la forma d'entendre la relació entre administracions i ciutadans. Quan un govern soluciona tot allò que creu que no és bo per la societat a base de prohibicions i sancions, com si fóssim menors d'edat, està convertint la nostre societat en una societat de càstig i de súbdits, i no d'incentiu, pedagogia i ciutadans lliures i responsables. La prohibició d'una activitat, d'un comportament, ha de ser l'ultima via que ha d'adoptar una administració en un estat democràtic i

de llibertats públiques.

Incentivar els conductors a conduir millor i a formar-se contínuament, incentivar els ciutadans a comprar vehicles més segurs, menys contaminants, incentivar a les empreses a vendre aquests tipus de vehicles, o incentivar als ciutadans a utilitzar millors i més econòmics transports públics per deixar el transport privat hauria de ser la prioritat dels nostres governs.
Esta clar que prohibir és una solució còmode i fàcil pels governs, però col•labora a que al nostre país, i especialment a CCAA com Catalunya, els ciutadans gaudeixin de menys llibertats públiques, siguin més sancionats i les polítiques d'incentiu fiscal o educatiu siguin cada cop més secundàries. En definitiva, està en joc també la nostra qualitat democràtica i la nostra consideració de ciutadans o de súbdits..

*Albert Rivera,
President de Ciutadans (C's)

Autor: ALBERT_R
ALBERT_R

https://gironanoticies.com/noticia/18115-com-els-crancs.htm